

Klimeshova kletba

Jaro přišlo náhle
Země zmládlá znova
Starý sedlák Klimesh
Orá u Hrušova

U Hrušova orá
Po poli se dívá
Starý sedlák Klimesh
Dávnou píseň zpívá

Rodičko má dobrá
Země, matko stará
Tvoje líchy orám
Na sluníčku z jara
Na sluníčku orám
Aby duch tvůj ožil

Tichounce jen chodím
Matko, po tvé hrudi
Moje ruka zvolna
Ze spánku tě budí

Měkce šlapou volci
Vonný dech tvůj cítí
Probouzej se matko
Probouzej se k žití

V plodné lúno přijmeš
Símě z mojí ruky
Uživilas dědy
Uživíš i vnuky

Sluníčko jde spát
Už se blíží k horám
Tichounce tvé líchy
Matko země orám

Dobrou noc už skřivan
Všemu kraji dával
Starý sedlák Klimesh
Pole doorával

Země zachvěla se
Tichým bédováním
Vrchní z Horek přijel
Šafář běžel za ním

Vrchní Osterský
To hrozně jméno lidu
Pláč jen kolem šíří
Prokletí a bídu

U starého Klimeshe
Stanul hněvem bledý
„Na panském dnes oráš,
Klimši naposledy!“

Klimesh tiše povstal
Zvedl bílou hlavu
„Rod náš po staletí
Má to pole v právu!“

„Od koho máš právo!“
„Mám je po praotcích!“
„Zítra se to dovíš
Na rychtě v Brodcích!“

„Proč se chcete mstít
Na rodině naší?“
„Tvoje hulákání
V poli nám zvěř plaší!“

„Tiše jenom zpívám
Matce rodné zemi.“
„Nám teď bude sloužit
Země tvá – pes němý!“

„Jako psa ji ztrestám!“
Osterský se zdvihl
V smíchu bičik vytáh
Matku zemi švihl

Po něm švihl šafář
Zem se chvěla štkáním
Vrchní tryskem odjel
Šafář běží za ním

Stará rychta v Brodcích
K zemi nachýlená
Násilí tam vládne
Chudý v pláči sténá

Právo nad chudákem
Musí zaplakati

Panská zvůle vládne
Panská zvůle platí

Starý sedlák Klimeš
Hrdě zvedá hlavu
Pánů nebojí se
Stojí ve svém právu

Stará rychta sténá
Stará rychta úpí
Šafář starce bije
Vrchní starce tupí

Klimeš tiše slzí
V duši hořko mu je
Nemůže se bránit
Mlčky ustupuje

Osterský meč tasil
V bílou leb švih rázem
Pramen rudé krve
Stříkl a pad na zem

S očima se Klimeš
Zvedá zarudlými
Proti bídným vrahům
Kletby k nebi hřímá

„Včera zem jste bili
bídné panské zmije
kéž vás se svém nitru
nikdy neukryje“.

„Starce lysou lebku
Dnes jste zbili, kletí
Kéž tu vaše lebky
Straší po staletí!“

Zahynula žalost
Zahynulo hoře
Čtyři sta let dlouhých
Uplynulo v moře

Dobrá matka země
Živí dál své děti
Jako živívala
Dříve po staletí

Dále tiše chodí
Sedlák po ní z jara
Aby lehce vstala
Roditelka stará

A když děti zemrou
Nemocí a žaly
V lůně svém je skryje
Aby tiše spaly

Jen dvě lysé lebky
V Horkách nad Jizerou
Ve hřbitovní kapli
Svítí noci šerou

A když slavík zpívá
V parku v tichém máji
Obě lysé lebky
Tiše naříkají

Kolem plno květů
Plno vůně kolem
Lebky lysé v kapli
Pláčí dávným bolem

Sešlehalý zem
Když z jary ještě snila
Proto ve svém lůně
Zem je neukryla

Zbili lysou lebku
V staré rychtě naší
Proto po staletí
Jejich lebky straší!